თუ მანქანას ვერ მიყიდი, წადი და ბევრი ფული იყიდე...

მიუხედავად დატვირთული სამუშაო გრაფიკისა, პირველი არხის საინფორმაციო-მუსიკალური შემეცნებითი პროგრამების „ალიონისა" და „ნაშუადღევის" წამყვანი, ყოფილი „მოამბელი" **გიორგი ახვლედიანი** *მაინც ახერხებს გამონახოს თავისუფალი დრო თავისი საყვარელი ვაჟის, 3 წლის სანდროსთვის და მასთან ერთად მთელი გულით იხალისოს, რაშიც თავადაც დარწმუნდებით...*

— **გიორგი, როგორც ვიცი, სრულიად შემთხვევით მოხვდი ტელევიზიაში.**

— მართლაც ასე იყო. 1994 წელს, როცა მძიმე ზამთარი იწყებოდა, მეგობარმა, რომელიც პირველ არხზე მუშაობდა, შემომთავაზა პირველი არხის საინფორმაციო პროგრამის კორესპონდენტად მუშაობა. ცოტა კი დავიბენი, პროფესიით თეოლოგი ვარ და მაშინ არავითარი შეხება არ მქონდა ტელევიზიასთან. მაგრამ გადაწყვეტილება მივიღე და ტელევიზიაში 3-4 თვით მძიმე ზამთრის გადასატანად მისული უკვე 8 წელია აქ ვარ. ძალიან მსიამოვნებს ჩემი საქმის კეთება. ოთხი წელი საინფორმაციოს კორესპონდენტად ვიმუშავე, მერე 3-4 წელი „მოამბის" წამყვანი ვიყავი. მას შემდეგ კი, რაც ტელევიზიაში რეფორმები დაიწყო და „მოამბეში" ახალი სახეები დასჭირდათ, მე „ალიონისაგან" მივიღე მიწვევა და სიამოვნებით დავთანხმდი.

— **უკვე დიდი ხანია ეკრანზე ხარ და ალბათ პოპულარობასაც გრძნობ.**

— ნამდვილად ასეა და ძალიანაც მომწონს ეს ამბავი. არავინ არ თქვას, პოპულარობა არ მსიამოვნებსო. კარგი რამეა, ოღონდ ერთი კია, რომ მეტ პასუხისმგებლობას გვაკისრებს. კურიოზებიც ხშირად მაქვს იმის გამო, რომ ყველგან მცნობენ. ახლახან მეტროში ჩავედი, ვაგონში გვერდით მომიჯდა ვიღაც დიდი ჩანთებით დატვირთული ქალბატონი და დაჟინებით მომაშტერდა, მერე უცებ იკივლა — უიმე, მომიკვდეს თავი. შენც მეტროთი მგზავრობ, შენ გენაცვალეო? მთელი ვაგონი ჩემკენ შემოტრიალდა, მე კი უხერხულობისაგან იმ ქალის დამშვიდება დავიწყე, მერე რამეთქი, ვეუბნებოდი.

— **ალბათ საეთერო კურიოზიც ბლომად გქონია.**

— დიახ. ერთხელ, გია ბუღაძე გვყავდა სტუმრად სტუდიაში. ბეწვზე გადაურჩა დაშავებას. საუბრის დამთავრებამდე ცოტა ხნით ადრე, მცირე აფეთქების ხმა მომესმა და მივხვდი, რომ ზემოთ განლაგებული უზარმაზარი ნათურებიდან ერთ-ერთი გადაიწვა. მუსიკალური პაუზა რომ დაიწყო, გაისმა დიდი აფეთქების ხმა. მაღლა ავიხედე და დავინახე, როგორ მოფრინავდა ჩემკენ უზარმაზარი ნათურა. ხოლო იქ, სადაც 15 წამის წინ ბატონი გია იჯდა, ორი უზარმაზარი, გავარვარებული სპირალი დაეცა. მე მაგიდას გადმოვევლე და ნათურა ტახტზე დავარდა. ასე გადავრჩი, მაგრამ, როცა ტექნიკური პერსონალი შემოვიდა და იკითხა — ტახტი ხომ არ დაიწვაო, კინაღამ გავგიჟდი, მე არც გავხსენებივარ...

— **ხშირად ხდება ისე, რომ მუსიკალური პაუზის დროს თქვენ კვლავ ეთერში ჩანხართ. რატომ?**

— აბა, რა გითხრათ. ეგეც კურიოზია. ამოსუნთქვის საშუალება არ მეძლევა, ამიტომაც უხერხულობის გასაფანტავად ხან ყავას ვსვამ, ხან ბლოკნოტში ვინიშნავ რაღაცას და ხანაც უაზროდ ვიღიმები.

— **როგორც გავიგე, შესანიშნავად ახერხებ დროის გატარებას შენს პატარა ოჯახთან ერთად.**

— დიახ, მართალია, მყავს მეუღლე და პატარა სანდრო. სულ ვცდილობ, რომ მან უჩემობა არ იგრძნოს.

— **მამის პროფესიისადმი ინტერესს ხომ არ ამჟღავნებს?**

— არა, უცნაურ პროფესიებს ირჩევს. ერთი პერიოდი იძახდა, მეფე უნდა გამოვიდეო, მერე აიხირა, ცუდი მუშა უნდა გავხდეო, მერე ჯარისკაცობა უნდოდა, პოლიციელობაც. ბოლო ხანს იძახის — აჯობებს, შენ შვილი იყო და მე მამა. სულ ტელევიზორში ვიქნები და რასაც მინდა, იმას ვუყურებო, ანუ მულტფილმებს. სანდრო ნახატ ფილმებზე გიჟდება.

— **საგანგებო შეკვეთებს ხომ არ გაძლევს ხოლმე?**

— კი. ორი სიმღერა უყვარს ძალიან — „ერისიონი" და „ვაგონი მიქრის". რატომ მოსწონს ხალხს და განსაკუთრებით ბავშვებს ეს ორი, სრულიად განსხვავებული სიმღერა, ამ თემით ფსიქოლოგებიც დაინტერესდნენ. ვფიქრობ, რომ „ერისიონის" კლიპში არის უზარმაზარი ენერგია, რომელიც ბავშვში გენეტიკურად კოდირებულ ქართველს აღვიძებს და კლიპიდან წამოსული ემოციური დატვირთვა ამიტომაც ახლოს არის მის სულთან. „ვაგონი მიქრის" კი არის მელოდია, რომელიც ნებისმიერი ასაკის, სქესისა და ფორმის ადამიანს უჩენს სილაღის, თავისუფლების და სურეილისამებრ ცეკვის განწყობას.

— **თავად სანდროც ცდილობს სიმღერას?**

— სიმღერის მცდელობისა რა მოგახსენოთ, მაგრამ ერთ ამბავს მოგიყვებით: ბაკურიანში ვიყავით. სანდრომ პირველად ნახა დიდი თოვლი და ძალიან გახარებული იყო. სულ სრიალი და ქროლვა უნდოდა, მაგრამ, ერთხელაც, ტრასაზე რომ უნდა დავეშვებულიყავით, შემაჩერა. თურმე იქვე, ჯიხურში „ერისიონის" მუსიკა იწყებოდა. მამიკო, ამას მოვუსმინოთ და მერე დავეშვათო, მთხოვა. მოვუსმინეთ და ვუთხარი, აბა, მოემზადე-თქო. არა, არა, ჯერ წიგნი დაიხუროსო, თავიდან ვერ მივხვდი. მერე კი მეც წარმოვიდგინე, როგორ დაიხურა კლიპში წიგნი და თოვლში დავეშვით. ამ შემთხვევის სახსოვრად ფოტოც გვაქვს გადაღებული.

— **თავგადასავლებიც ხომ არ გქონიათ ერთად?**

— არ ვიცი თავგადასავალი თუ შეიძლება ეწოდოს ამბავს, რომელსაც ახლა გიამბობთ. ერთხელ ასეთი რამ დამემართა: მაშინ ტელევიზიაში ღამეების გათენება მიხდებოდა და უძილობის გამო უცნაურად ვიქცეოდი. ერთხელაც შინ გვიან მისულმა სანდროსთან ერთად დავიძინე. დილით ავდექით და ორივენი სასწორისკენ გავეშურეთ. მუდმივად მაწუხებს წონის პრობლემა და ამიტომაც დიეტების, შიმშილობისა და ათასი უბედურების ფონზე მუდმივად ვიწონები. დავდექი სასწორზე და ჩემმა ღრიალმა სახლი შეძრა. მეუღლეს დავუძახე, ეკა, მიშველე, დავიღუპე-მეთქი. შეუძლებელი იყო სასწორი ისე გაფუჭებულიყო, რომ 12 კგ-ით მეტი წონა ეჩვენებინა. ჩემი მეუღლე და სიდედრი ჩემს ღრიალზე ოთახში შემოვარდნენ და ისტერიკული სიცილი აუტყდათ. კინაღამ გავგიჟდი, ნუთუ დამცინიან კიდეც ჩემი უბედურების გამო-მეთქი... სასწორზე ვიდექი და ხელში 12-კილოგრამიანი სანდრო მეკავა. გაიცინებდნენ, აბა რას იზამდნენ.

— **რა გადაწყვიტე, მანქანას ყიდულობ სანდროსთვის?**

— ეს რა გამახსენე. როცა პირველად მთელი კატეგორიულობით გამომიცხადა მამიკო მანქანა მიყიდეო, გავოცდი. ნუთუ კიდევ მანქანა გინდა, სახლში შენი სათამაშოების გადამკიდეს ფეხი წესიერად ვერ დამიდგამს-მეთქი. არა, ნამდვილი მანქანა მიყიდეო — ეს ახირება მაშინ, როგორლაც შევაჩერე. მერე კი კაზინოს გვერდით რომ გასამაშებისათვის განკუთვნილი ლამაზი მანქანა დაინახა, მორიგი „შეტევა" მოუვიდა და მიბრძანა — ახლავე, ეს მანქანა მიყიდეო. მაგას ბევრი ფული უნდა-მეთქი. შენც რაღას უცდი, წადი და ეგ ბევრი ფული იყიდეო — იოლად მოძებნა გამოსავალი, მაგრამ ბოლოს მაინც მოუხდა იმ აზრთან შეგუება, რომ მამიკოს მსგავსად ჯერ კიდევ ფეხით უნდა იაროს, მომავალში კი ვნახოთ, რა იქნება.

ეკა ლომიძე

ჯინსი ისეთი ფუფუნება იყო, აბა, მას ვინ დახედა

პოპულარულ ქართველ თუ უცხოელ ვარსკვლავთა კონცერტებით განებივრებულ თბილისში ახალ საკონცერტო ჟანრს ჩაეყარა საფუძველი. — „სიმღერის გარეშე კონცერტის" დამფუძნებელი გახლავთ **კაკო ვაშალომიძე** *— მუსიკალურ სამყაროში როკის აკადემიკოსად წოდებული პოპულარული გიტარისტი, არაერთი ფილმის მუსიკალური რეჟისორი, სატელევიზიო გადაცემა „როკ-სიტის" წამყვანი და ბევრი საინტერესო იდეის ავტორი. ბევრმა არ იცის, რომ დაახლოებით ათი წლის წინ ბატონმა კაკომ გადაიღო მუსიკალური კლიპი, რომლის მსგავსიცაა აგერ ახლა გადაღებული „ერისიონის" კლიპი, რომელმაც მსოფლიო ალაფრთოვანა. ბატონ კაკოს სიამოვნებს „ერისიონის" წარმატება და გული სწყდება, რომ თავის დროზე, როცა თავად იღებდა ქართულ მუსიკალურ კლიპთაგან ერთ-ერთ პირველს, არ ჰქონდათ საჭირო ტექნიკური აპარატურა და კიდევ ბევრი სხვა პირობა...*

— ჯერ კიდევ მაშინ, როცა კლიპის გადაღებაზე თითქმის არავინ ფიქრობდა საქართველოში, სიამოვნებით მოვკიდე ხელი ამ საქმეს და გადავიღე კიდეც რამდენიმე მუსიკალური კლიპი. მათ შორის ჩემთვის ყველაზე საყვარელი ნამუშევარი იყო „მწყემსური". ყველაფერი მთაშია გადაღებული, მწყემსებთან, ყოველგვარი რეპეტიციების გარეშე. სამწუხაროა, რომ მის პოპულარობას ხელი შეუშალა საქართველოში 10 წლის წინ არსებულმა სიტუაციამ.

— **თქვენ საქართველოში ახალ საკონცერტო ჟანრს ჩაუყარეთ საფუძველი. გვიამბეთ ამის შესახებ.**

— „კონცერტი სიმღერის გარეშე" მსოფლიოში პოპულარული საკონცერტო ჟანრია, მხოლოდ ჩვენთან არის იგი მივიწყებული. თუ ინსტრუმენტული მუსიკის ლეგენდარული შემსრულებლები არ ჰყავთ, საზღვარგარეთ მათ იგონებენ. ჩვენ ბევრი უნიჭიერესი შემსრულებელი გვყავს და ისინი ჩრდილში დგანან. არადა მათი არანჟირებით ასრულებს ნებისმიერი პოპულარული ქართველი მომღერალი სიმღერას. მაგრამ ვირტუოზების მიერ შესრულებული მუსიკა ფონოგრამაზეა ჩაწერილი. მაყურებელი კი ითხოვს, რომ ფონოგრამაზე, „მინუსებზე" შესრულებულ სიმღერაზე უარი თქვან შოუბიზნესის ვარსკვლავებმა და სცენაზე პროფესიონალ მუსიკოს-ინსტრუმენტალისტებთან ერთად გამოჩნდნენ.

— **ერთ მშვენიერ დღეს ეს ალბათ ასეც იქნება, როცა ყველა მომღერალი უარს იტყვის ფონოგრამაზე.**

— ეს ალბათ მაშინ მოხდება, როცა მთავარი აქცენტი გაკეთდება პროფესიონალიზმზე, დაფასდება ნიჭიერება და უყურადღებობით დავიწყებას არ მივცემთ დიდ ხელოვანებს. თუ ეს არ მოხდა, მაშინ ვერც ახალი თაობები გაიზრდება.

— **პესიმისტურად ხართ განწყობილი?**

— არა. იმედი მაქვს, რომ დღეს შოუბიზნესში არსებული რთული სიტუაცია ბუნებრივად დარეგულირდება, ანუ ბოლოს ყველაფერი ისე იქნება, როგორც საჭიროა. თუმცა ეს პროცესები ბევრ პროფესიონალს დატოვებს კვლავ ჩრდილში. დღეს უამრავი ნიჭიერი ახალგაზრდაა საქართველოში, მათი შემჩნევის მსურველი უნდა გამოჩნდეს. ნიჭი არ უნდა დაეკარგოთ მოზარდებს.

— **როკზე რას იტყვით, თქვენ შესანიშნავი გადაცემა გქონდათ „როკ-სიტი", რომელიც გაქრა ეკრანებიდან. რატომ?**

— „როკ-სიტი" ძმები ცინცაძეების გადაცემა იყო. შესანიშნავი ადამიანი, ლევან მელიქიშვილი იყო რეჟისორი. მე და ჩემს მეუღლეს სოფის მიგვყავდა გადაცემა. ძალიან საინტერესო პროგრამები გვქონდა, მაგრამ „როკ-სიტისათვისაც" დადგა დრო, როცა იგი ვიღაცის ინტერესებს ვერ მოერგო. ან იქნებ აღარავის სჭირდებოდა ამგვარი გადაცემები.

— **თქვენ ბევრი მოწვევა გაქვთ უცხოეთიდან. არ აპირებთ წასვლას?**

— მოწვევები არ წყდება, მაგრამ არ შემიძლია დიდი ხნით ჩემი ქვეყნიდან წასვლა. ნახევარ წელზე მეტხანს ვერსად ვძლებ, თორემ ახლაც მივიღე ინგლისიდან გრძელვადიანი კონტრაქტი.

— **ხშირად გვსმენია — როკი სატანური მუსიკაა. ეთანხმებით ამ აზრს?**

— არა, ბევრმა მოძღვარმა უპასუხა ამ შეკითხვას, არ შევეცდები ფილოსოფოსობას, მაგრამ ერთს ვიტყვი, მთავარია, ადამიანი სულიერად და ფიზიკურად ჰარმონიულად განვითარდეს, მისმა შემოქმედებამ ნებისმიერ სფეროში დადებითი ნაყოფი რომ მოგვცეს. რაც შეეხება როკზე ჩემს აზრს, ეს არის უაღრესად კეთილშობილური მუსიკა. ამას კი მისი წარმოშობის ისტორიაც მოწმობს.

— **ამერიკაში ჩაისახა თუ ინგლისში როკი?**

— ლონდონია როკის სამშობლო. თუმცა, თავდაპირველად, ვიეტნამის ომის დროს, ამერიკაში დაიწყო ჰიპების მოძრაობა. ჰიპები მდიდარი ოჯახების შვილები იყვნენ, პროტესტის ნიშნად მიატოვეს ახლობლები; ყვავილების შვილებს უწოდებდნენ საკუთარ თავს. ჰიპების დევიზი იყო პაციფისტური, ძალადობის საწინააღმდეგო. აი, სწორედ მაშინ გაჩნდა როკი, რაც აფეთქებას ნიშნავს...

— **როკი თავის დროზე სსრკ-ში იკრძალებოდა, არა?**

— საქართველოში ეს აკრძალვა ძალიან არ იგრძნობოდა. ჩვენ გვქონდა კლუბებში მუშაობის საშუალება და კონცერტებზეც ვახერხებდით ჩვენს რეპერტუარში როკიც გაგვეპარებინა. უამრავი ხალხი მოდიოდა კონცერტებზე და ბილეთები არასდროს არ ჰყოფნიდათ.

— **ამერიკაში და ევროპაში როკის დამკვიდრების შემდეგ ჩაცმულობისა და ვარცხნილობის სტილიც შეიცვალა — დახეული ჯინსები და გრძელი თმა შემოვიდა მოდაში. აქ როგორი მდგომარეობა იყო?**

— ჯინსის ყიდვა იმხელა ფუფუნება იყო ჩვენთვის, რომ აბა მას ვინ დახევდა. გრძელ თმასაც მეტ-ნაკლებად ატარებდნენ როკის მიმდევრები. ამერიკელებისაგან განსხვავებით ჩვენთან ოჯახს არავინ უპირისპირდებოდა და ოჯახის პატივისცემა ყველაზე დიდ ღირსებად ითვლებოდა. ამერიკულ ოჯახებში კი სწორედ უზრუნველყოფილი ცხოვრების გამო გაუჩნდათ ახალგაზრდებს უკმაყოფილების გრძნობა და გადაწყვიტეს, ყველაფერი თავად მოეპოვებინათ.

— **რა ნიშნით იყო აღბეჭდილი თქვენი ახალგაზრდობის ხანა?**

— ჩვენს დროში არსებობდნენ სიტყვის კაცები და მეფობდა როკის დევიზი — „Make love"...

ეკა ლომიძე

ქაღალდი პოლიგრაფიისთვის
საგაზეთო და ოფსეტური
ყველაზე იაფად
ადგილზე მიწოდებით
ტელ: 71-04-14; 877-43-28-62